

„A számítógépes információs rendszerek, főleg az online adatbázisok terén évek óta fejtek ki oktató, tanácsadó és propagandatevékenységet.”

Beszélgetés a Gábor Dénes-díjban részesült Roboz Péterrel

Gábor Dénesről (1900–1979), a magyar származású fizikusról az *Új magyar lexikon 1960-ban* kiadott harmadik törzskötete – egy letűnt korszak „struccpolitikájának” bizonyágául – „még nem tud semmit”, úgy tesz, mintha meg sem született volna. Az 1962–1980-ra vonatkozó kiegészítő kötet viszont már közli, hogy 1958 és 1967 között az alkalmazott elektronfizika tanára volt a londoni egyetemen, 1964-ben a Magyar Tudományos Akadémia tagja lett, 1971-ben pedig Nobel-díjjal tüntették ki a holográfiai módszer, a teljes térhatású fényképezés feltalálásáért és a fejlesztésben való részvételéért. A mai Magyarországon – egyebek mellett – róla elnevezett díj szolgálja emlékezetét, amelyet az 1989 áprilisában létrehozott NOVOFER Alapítvány a műszaki-szellemi alkotásért kuratóriuma ítél oda évente. 1993-ban hét neves természet- és alkalmazott tudományi szakember – dr. Havas Jenő, dr. Horváth József, dr. Cselényi József, dr. Roska Tamás, dr. Budai Zoltán, Roboz Péter és Tárca László – részesült ebben a megtiszteltetésben. Közülük Roboz Pétert, az Országos Műszaki Könyvtár és Információs Központ osztályvezetőjét, a TMT régi szerzőjét és rovatvezetőjét Futala Tibor kérte fel beszélgetésre.

► Kedves Péter, mivel ennek az interjúnak az az apropója, hogy ki-tüntettek, gratulációval kell kezdenem. Ad multos annos, viseld sokáig e nem akármilyen megtiszteltetés melengető emlékét. Most pedig...

► Megszakíthatlak?

► Természetesen, s nemcsak itt, hanem bárhol e beszélgetés közben.

► Köszönöm a jókívánságokat. Természetesen nagyon örülök a személyemet ért megtiszteltetésnek, de még inkább annak, hogy általa a kutatás-fejlesztés infrastruktúrája, a tudományos-műszaki információ is megtiszteltetett. Erre eddig nemigen volt példa. Köszönettel tartozom jelölésemért dr. Herman Ákosnak, az OMIKK főigazgatójának is.

► Valóban nemigen, de reméljük, inkább előbb, mint utóbb, lesz még több. Most pedig próbáljuk felmérni azt az utat, amelyet életed e jól kiérdemelt mozzanataig megtettél. Azt szeretném, ha beszélgetésünkől olyan szakmai életrajz, curriculum vitae kerekednék ki, mint amilyeneket Nyugaton szokásos írni. Ámde még ezekben az egzakt dokumentumokban is jut némi hely a családi hinterlandnak. Kezdjük mi is ebbéli helyzettel. Nős vagy-e?

► Természetesen, az vagyok. Több mint harminc esztendeje. A feleségem zenetanár, az egyik fővárosi zeneiskola igazgatóhelyettese. Huszonnyolc éves lányom tanárképző főiskolát végzett, de most megint tanul: az ELTE pszichológus szakára iratkozott be. Huszonhét éves fiam – az én eredeti képzettségemet követve – fizikus lett.

► Hol, melyik középiskolába jártál?

► Jászberényben, a mai Lehel Vezér Gimnázium volt középiskolai alma materem. Amikor 1945-ben elsős gimnazistaként tanulmányaimat ott megkezdtem, az iskola még nyolcosztályosként működött, mire a harmadik osztályba értem volna, négyosztályos lett. Emiatt az I. és II. osztályt kétszer frekventáltam. Idegen nyelvi tanulmányaimat (angolból és németből van felsőfokú, oroszból középfokú nyelvvizsgám) elősegítette, hogy még latint is tanulhattam. Egyébként meleg szeretettel gondolok vissza erre az iskolára, amelyben a tanárok nemcsak tanítottak, s ezt szívvvel és nagy tudással tették, hanem neveltek is. Nincs ezzel másként többi volt osztálytársam sem, különben nem tartanánk meg olyan szorgalmasan és szabályosan érettségi találkozóinkat. 1993-ban került sor a negyvenedik évfordulós találkozóra. Az öregdiákok háromnegyedes részvétele mellett öt hajdani tanárunk is eljött közénk. Remek, igazán remek volt a hangulat.

► Egyetemi tanulmányaidról mit tartasz érdemesnek elmondani? Szívneművel felkészítésben részesültél-e?

► 1958-ban szereztem fizikus diplomát a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetemen. Tízfős évfolyamunkat kimondottan azért indították, hogy az akkori-ban intenzív fejlesztés elébe néző Atommagkutató Intézetnek meglegyen a kutatói utánpótlása. Ezért az intézet igazgatójának, Szalai Sándor professzornak szigorúan tartott „üdvöskéi” lettünk. A szigorú tartásra mi sem jellemzőbb: a „boldog végkifejletig”, a diplomázásig csak az eredeti évfolyam fele jutott el (kiegészülve három, tanárszokról átjött fizikussal). Az iménti célnak megfelelően az oktatásban némileg túltengett a kísérleti atommagfizika. (Ennek a relatív túltengésnek most látom a hasznát az INIS-indexelés és a nukleáris témájú keresőkérdések megfogalmazása közben.) A fizikusokon kívül – méltánytalan volna, ha megfeledeznénk róluk – a KLTE matematikusai ugyancsak „osztályon felüli” színvonalú képzést biztosítottak számunkra.

► *Tehát te a „boldog végkifejletig” ejutott hallgatók közé tartoztál, de úgy tudom, mégsem maradtál az Atommagkutató Intézetben.*

► Az intézet szíves-örömet látott volna, de a felajánlott kutatói állást egyéb okok miatt nem tudtam elfoglalni.

► *Maradjunk ennyiben. Friss diplomáddal hol alkalmaztak először?*

► A Magyar Tudományos Akadémia Műszaki Fizikai Kutató Intézetében, ahol is kísérleti vékonyréteg- és vákuumtechnikai kutatásokat végeztem. Konkrétan és szakszerűbben: eleinte a volfrám, majd a vákuumpárolgatott vékonyrétegek tulajdonságait befolyásoló maradékgázok összetételének vizsgálata volt a feladatom. A 10^{-9} – 10^{-10} torros ultravákuum-rendszer fejlesztésében azzal a céllal működtem közre, hogy a benne előállított vékonyrétegek paraméterei minél kedvezőbbek legyenek. A későbbiek során a párolgatott vékonyrétegek a félvezetőeszközök elektródáiként kerültek alkalmazásra.

Publikálni is kutató fizikusként kezdtem (11 ilyen tárgyú publikációm van). Eközben ért a szerencse: munkásságom egy ponton találkozott Gábor Dénes professzor 1960 körüli kutatási területével, s ezért, amikor Budapesten járt, meghívott Londonba, az Imperial Collegeba konzultációra (1963). Ugyanebben az évben Kanadába is meghívást kaptam P. A. Redhead professzortól, úgyhogy az 1963–1964. „tanévet” az ottawai National Research Council egyik kutatóintézetében töltöttem el – budapesti tematikámmal rokon kutatásokat végezve.

► *Ezek szerint akár „sikerfizikus” is lehettél volna, miért szakítottál a fizikával mégis?*

► A hatvanas évek végén, amikor már kandidátusi disszertációmon dolgoztam, úgy fordult a sorsom, hogy fizikusi pályafutásomnak búcsút kellett mondanom. Az akkori „erős emberekkel” kialakult személyi

ellentétem volt olyan erős, hogy ez lett a vége. Ennek az afférnak még ma is talán jobb lesz „sub rosa” maradnia.

► *Maradjon is. Egy információs szakmai interjú nem tv-beli „kín-pad”, ahol időnként személyiségsértő kérdések hangzanak el. Azt azonban – kérlek – meséld el, miként lettél szakmabéli?*

► Úgy, hogy 1971-ben a Számítástechnikai Tájékoztató Intézetben, a későbbi SZÁMOK és a még későbbi SZÁMALK egyik elődjében kezdtem el dokumentációs-információs munkakörben tevékenykedni, majd pedig másfél évet a KG Informatik szolgálatában töltöttem. Ne is kérdezd: egyik helyen sem éreztem igazán jól magam, pedig az információs szolgáltatás mint hatalmas perspektívával rendelkező tevékenység azonnal megtetszett, mégpedig teljes vertikumát egységben látva. (Már egyetemista és kutató koromban is éreztem, nap mint nap személyesen tapasztaltam a könyvtárak fontos szerepét.) S mivel nem akartam másodhivatásomban sem hályogkovács, sem merőben autodidakta, még kevésbé kívülálló lenni, elvégeztem a SZÁMALK számítógépes rendszerszervezői tanfolyamát (1980).

► *Ha jól sejtem, már OMIKK-osként. Mikor is szegődöttél el ebbe az intézménybe?*

► Valóban már OMIKK-osként „jártam ki” az említett tanfolyamot. Ami pedig elszegődésemet illeti: 1976-ban léptem be az akkor még Országos Műszaki Könyvtár és Dokumentációs Központnak nevezett és javában Lázár Péter „főigazgatta” intézménybe. Közben nem akarom túldicsérni a Lázár-rezsimet, de – ahogy pestiesen mondják – „micsoda különbség” volt az előző információs munkahelyeimen uralgó rezsimekhez képest. A közmondást meg is lehet fordítani: a hal, ha egészséges, a fejtől az.

► *Ezek szerint tisztelted új főigazgatódat, Lázár Pétert?*

► Egyértelműen, bár sokat vitatkoztunk, konfrontáltunk egymással.

► *Emlékszem, mintha tegnap lett volna, egyszer Lázártól kijövet dülva-fúlva találkoztam veled, s azt hajtogattad: „Jó ember, okos ember ez a Lázár, csak ne volna olyan makacs.” Én akkor ott jót derültem magamban, mivel néhány nappal korábban – véletlenül rólad esvén szó – ezt hallottam a főigazgatótól: „Jó fiú, ügyes és okos fiú ez a Roboz, de szörnyű csökönyös.”*

► Ez jól összejött sztori. S mit mondjak, e „hátmögöti” főigazgatói dicséret hallatán kicsit meg is hatódtam. Annyi év elmúltával is határozottan jól esett.

► *No, látod, mik nem derülnek ki egy-egy interjú véletlenjeiben. De, idézve Ady Endrét: tovább a hajóval. Lássuk, mivel kezdted új munkahelyeden?*

► Mindenekelőtt az INSPEC mágnesszalagos információs szolgáltatás bevezetésével bíztak meg. Ezt akkoriban TIGIT-nek, azaz témára irányuló gépi informá-

cióterjesztésnek „becéztük”. A szolgáltatás főként a fizikusok és az elektronika és számítástechnika legkülönbözőbb területein munkálkodók számára biztosított korszerű témafigyelési lehetőséget. Hamarosan sor került a nukleáris témájú INIS és a sokféle mérnöki témát felölelő COMPENDEX szalagok futtatására is. Ebben az ún. „profilszerkesztői” munkában igencsak segítettek fizikusi tanulmányaim, és pályafutásom közben „összeszedett” egyéb tudományos és műszaki ismereteim, nemkülönben angol nyelvtudásom, no meg affinitásom a számítógépes információs szolgáltatásokhoz.

► *Hadd olvassam föl a díjat kísérő jellemzésed egyik passzusát: „Azon maroknyi »megszállott« közé tartozik, akik megszervezik, hogy hazánk 1980-ban az első a kelet-európai országok közül, amely a nemzetközi online adatbázis-szolgáltató központokba bekapcsolódva rendszeres online szolgáltatásokat nyújt.” Rajtad és intézetbeli kollégáidon kívül kik voltak még abban a bizonyos „marokban”?*

► A SZTAKI ambiciózus fiatal szakemberei, és az OMFB Rendszerszervezési Iroda európai módon gondolkodó munkatársai. Nagy ravaszság és sokféle összeköttetés kellett az engedélyek elnyeréséhez, és a szükséges valuta rendelkezésre bocsátásához. Anynyit mondhatnék erről az időszakról, hogy a hatóságok csak vonakodva és mindenféle titkossági előírás ellenében járultak hozzá a Nyugattal való újszerű, közvetlen és alig ellenőrizhető kommunikáció engedélyezéséhez. (Mementóként ma is ott látható a használaton kívül helyezett rácsajtó a terminálszobában.) De maradjon ez is „sub rosa”, mert Kölcseyvel szólva: „Régi kor árnya felé visszamerengni mit ér?”

► *Milyen kapcsolatokkal indult az online keresés?*

► 1981-től – másfél évnyi próba-összeköttetéseket követően – már rendszeres volt a kapcsolat a DIALOG és a Data-Star szolgáltatóközpont adatbázisaival, illetve az INIS adatbázissal. Az úttörés nyomán jó hírnévre tett szert az OMIKK. Keleten merész példamutatásával, Nyugaton a használat szakszerűségével. Ez a szolgáltatás, sokkal szélesebb alapokon, közmegelegedésre azóta is folyik. Hogy munkájukat az online nyújtotta lehetőségek terén is elősegítsük, intézményünkbe hívtunk több száz magyar tudományos kutatót és K+F szakembert. Később segítségünkkel mintegy 40–50 hazai szervezetnél önálló online munkahely jött létre. El kell mondanom, hogy az online keresést mindmáig izgalmas kihívásnak, sőt: művészetnek tartom.

Művelésénél az első követelmény és feltétel: szót kell értenünk a legkülönbözőbb szakterületekről jövő kutatókkal és fejlesztőkkel, el kell érniük, hogy partnerként fogadjanak el bennünket. Ehhez a tudomány és a technika széles körű, bár részleteiben nem túlságosan elmélyült ismerete és szeretete szükséges. Én magam mindig szerettem a tudomány és technika különféle

„berkeiben” bolyongani, jobban, mint egy témában leragadni, és róla „mindent” tudni. (Gyakorta mondogatom némileg cinikus „bonmot” gyanánt: mi, tákékozató szakemberek a „mindenről” tudunk – semmit, a kutatók pedig a „semmiről” tudnak – mindent.) Ezért utólag is örülök pályamódosításomnak, hogy kutatóból információs szakember lettem.

Az online keresés sikerességének második, nem szakterületi, de vele szoros kapcsolatban álló előfeltétele az angol nyelvtudás, illetve terminológiai ismeret, kezdve a térelmélettől, a sokféle műszaki szakterületen és iparágan át az atomenergia, biotechnika stb. „rejtelseiig”. Esetenként rendkívül kitartó nyomozást kíván egy-egy terminus technicus angol megfelelőjének a megtalálása.

A harmadik feltétel: az adatbázisokkal, illetve a szolgáltatóközpontok rendszereivel való kommunikálás mestersége. Ez azonban megtanulható és begyakorolható. Negyedszerre – mint a sikeres online keresés feltétele – a lelkiismeretesség említendő meg.

► *Ars poeticának is beillik, amit az imént mondtál a sikeres online keresés követelményeiről-előfeltételeiről. Ezután ismertess meg bennünket, kérlek, az INIS-szel kiépült kapcsolataiddal.*

► 1982-től a bécsi központú nemzetközi nukleáris információs rendszer magyarországi összekötője, azaz INIS Liaison Officer of Hungary vagyok. Feladatom a magyar szerzők nukleáris témájú műveinek gyűjtése, szakszerű feldolgozása és bevitele az INIS adatbázisba. Mindez bizonyos értelemben tudományos-műszaki misszió, mert a magyar eredmények nemzetközi publicitására irányuló törekvéseket hivatalosan alig támogatják.

► *Hát ez nem éppen nagyvonalú nemzeti „image-politikára” vall.*

► Korántsem, pedig az INIS adatbázisban való magyar jelenlét nem utolsósorban nemzetközi tekintélyünket hivatott fenntartani, s bizonyos, hogy költségei nemzetgazdasági szinten valamiképpen megtérülnek. Nem is beszélve arról, hogy e jelenlét biztosítására Magyarország, amikor – a Nemzetközi Atomenergia Ügynökségen belül – a soknemzetiségű INIS-családdal csatlakozott, kötelezettséget vállalt.

► *És mi feladata van még egy Liaison Officernek?*

► A hazai nukleáris szakemberek információellátásának koordinálása, amire – sajnos – az utóbbi időben nagyon kevés alkalom kínálkozik.

► *Ha megkérdezhetem, miként értékeli, ismerik el munkásságodat az INIS-családban?*

► Hogy feladatkörömet nem egészen eredménytelenül láttam és látom el, mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy a bécsi titkárság az utóbbi tíz évben több INIS-projektben kért fel szakértőnek, legutóbb az elmúlt év novemberében. A francia INIS Központ is rám és munkatársaimra bízta saját INIS-inputja egy részének elkészítését. Bizonyos mértékig ebből a bevételből fedezzük a magyar input költségeit.

► *Azt hiszem, hogy az online szolgáltatásokban való érdeklődésed átfogóbb, mint a szűken vett keresések. Hogy látod ezt?*

► Ahogy az általad megfogalmazott feltételezés sejteti: valóban átfogóbb. Több alkalommal vettem részt a Londonban évenként megrendezett nemzetközi online konferenciákon, egyszer előadást is tartottam ezen a szakmai „csúcstalálkozón”. Így eléggé széles körű ismertségre tettem szert a szakmában. Sokszor adtam elő egyéb külföldi rendezvényeken is, néhány publikációm nyugati folyóiratokban jelent meg. 1987-ben a FID felkérésére tanulmányt készítettem az adatbázisválasztás témakörében.

► *És itthon melyek a további teendőid?*

► A számítógépes információs rendszerek, főleg az online adatbázisok és keresés terén fejtek ki évek óta oktató, tanácsadó és propagandatevékenységet. Az elvem és célom az, hogy ezt a hatékony erőforrást minél szélesebb körben használják Magyarországon. E kultúra elterjedését az oktatás-képzés szolgálja leginkább. Ezért írok tankönyveket, publikálok tudományos, szakmai és népszerűsítő cikkeket (ez idő szerint az információs szakterületen több mint 40 bel- és külföldi publikációm van). És persze: ezért tartok előadásokat a diákoknak, ezért oktatok különféle posztgraduális kurzusokon (pl. évek óta az MTI által szervezett sajtódokumentációs tanfolyamokon, évi 40–50 órában), és ezért lépek fel szívesen az aktív műszaki szakemberek köreiből. Az online közvetítők továbbképzésében ugyancsak közreműködöm. Jelenleg tagja vagyok annak a teamnek, amely az informatikai távoktatás tananyagát és oktatási programját hivatott megírni.

► *Pályafutásod alatt az általad felsorolt szolgáltatások az OMIKK több szervezeti egységének keretében folytak. Most az Országos Műszaki Könyvtárhoz tartozol, annak számítógépes irodalomkutatási osztályát vezeted. De bármilyen legyen is akármely szolgáltatás szervezeti besorolása, mostanában az OMIKK kínálatának többsége iránti érdeklődés jócskán visszaesett. Ugye, titeket sem került el ez a társadalmi-nemzetgazdasági „átállási apály”?*

► Sajnos, nem. Egyáltalán nem.

► *Milyen „túlélési” stratégiát dolgoztál ki magatok számára?*

► Arra törekszem, hogy – amennyire csak lehetséges – minden általunk meghonosított korszerű szolgáltatás megmaradjon, miközben esetenként kombináljuk a különféle szolgáltatási formákat. Ha van, akkor – lehetőleg azonos színvonalon maradván – az olcsóbbikat preferáljuk (pl. online adatbázis helyett CD-ROM adatbázis vagy éppen nyomtatott forrás igénybevétele). Ez van egyfelől. Másfelől viszont: a hazai K+F tevékenység (reméljük: ideiglenes) csökkenésével, illetve a nagyvállalatok leépülésével, a termelési struktúra megváltoztatásával párhuzamosan egy másféle információfogyasztói piacot is kellett keresni és találni.

„Felfedeztük” magunknak a business információt. Ennek keretében a hazai kis- és középvállalatok, illetve minden más érdeklődő részére vállaltunk – a műszaki információk szolgáltatásán kívül – online üzleti információkeresést nyugat-európai és amerikai adatbázisokból. Ez a néhány éve még egyedülálló cég-, piaci és termékinformációs szolgáltatásunk mindmáig népszerű maradt, bár egyre több a vetélytársunk.

► *Most, kérlek, prognosztizálj, azaz nevezd meg a legfontosabb könyvtári és tájékoztatási világtrendeket.*

► Folytathatom az imént említett „felfedezésünkhöz” kapcsolódva: a legfontosabb világtrend ma, holnap és holnapután is: amit a piac – igényei kielégítésére – megvesz, azt kell szolgáltatni. S ezek az igények – mindenekelelt a gazdasági (termelési, piaci, üzleti és egyéb) területen – a legtrikábban elégítetnek ki egy-egy könyv vagy folyóiratcikk megnevezésével; helyettük konkrét tényeket, adatokat követelnek. Ebből következik a tájékoztatási intézmények átalakulása. Így a könyvtáraké is. Szerepük úgy módosul, hogy „átlátószóvá” válnak. Vagyis: ha az olvasónak bármely forrásból meghatározott dokumentumokra van szüksége, a könyvtár attól függetlenül szolgáltatja őket, hogy megvannak-e saját állományában, vagy sem. A könyvtári tájékoztatásban integrálódik a hagyományos és az elektronikus (online, CD-ROM, elektronikus katalógusok stb.) módszerek használata. Ezáltal a könyvtár mindinkább információs központtá fejlődik, ahol „igazi” információval szolgálnak, azaz a dokumentumokra való rámutatás és szolgáltatás mellett mindent megtesznek a feltett kérdések érdemi megválaszolására. A szolgáltatások „in hoc signo” szervezéséhez és megvalósításához már ma is fejlett technika áll a rendelkezésünkre. Ma már korántsem álom pl. az ún. „real-time”, a változásokat követő percekben belüli információszolgáltatás mindazokon a helyeken, ahol erre szükség van (pl. a tőzsdén, az üzleti és bankvilágban). Úgy vélem, hogy a rendszerváltásban kialakult kapcsolatok és feltételek mellett eléggé gyorsan leküzdhető az a szemléletbeli és technikai elmaradás, amely az elmúlt évtizedekben nálunk és az egész régióban a tervgazdaság korszerűtlen szervezése és körülményessége folytán keletkezett.

► *A TMT régi szerzője vagy, sőt rovatot is vezetsz benne. Hogy és mint látod a lap jövőjét?*

► Noha a negyvenéves TMT is küszködik az előfizetések elégtelen számával, szeretném, ha túlélné ezeket az éveket. A főszerkesztő Szántó Péterrel egyetértünk abban, hogy – miközben a lap állandó kitekintést biztosít az információ többi, esetenként felettébb attraktív tartományára – alapvetően a műszaki, tudományos és gazdasági információ, és a róla adandó korszerű tájékoztatás orgánuma maradjon. Egy ekkora társadalomnak, mint a miénk, feltétlen érdeke, hogy rendelkezék egy ilyen profilú folyóirattal.

- ▶ *Beszélgetésünk vége felé joggal összegezhetek ekként: nemcsak tehetséges és sokat ismerő-tudó ember vagy, hanem felettébb szorgalmas és mind a mai napig fűrkész, érdeklődő elme. A huszonöt-harminc évesek dinamikussága jellemző. Mondd, a hivatalos időn kívül naponta hány órát fordítasz még hozzávetőlegesen szakmád művelésére?*
- ▶ *Napi másfél-két órát bizonyosan. Külföldi és magyar műszaki folyóiratokat olvasok, hogy lépést tartsak a kutatás fejlődési trendjeivel és terminológiai alakulásaival, illetve hogy megkeressem az egyes magyar fogalmak angol megfelelőit és viszont. Ezenkívül rendszeresen figyelem az információs szakirodalmat is, nem utolsósorban a TMT számára. Különben nincs eredményes online keresés, a világhelyzettel lépést tartó oktatás, tanácsadás, és a világhelyzet fejlődési trendjeit érzékeltető szerkesztő tevékenység.*
- ▶ *Debreceni éveidről beszélgetvén elmondtad, hogy sok-sok időt töltöttél az Egyetemi Könyvtár olvasótermében, ahol tanultál-készültél, hol meg kísérletet tettél a „világirodalom kiolvasására”. Említetted*

azt is, hogy milyen nagyszerű zenei előadásokat tartott Hankiss János, az idő tájt az Egyetemi Könyvtárba „elbűjtatott” hajdani professzor. Így két kedvtelésedről – az olvasásról és a zenehallgatásról – már beszélgetésünk elején értesültem. Rajtuk kívül mit szeretsz még?

- ▶ *Bridzsolni és úszni. Lehetőleg naponta elmegyek az uszodába. A Gellértbe, mert az van a legközelebb.*
- ▶ *Irigylendő kedvtelések. A bridzs a szellem fiatalon maradásában segít, az úszás a testet tartja meg jó kondícióban. Most kaptam tulajdonképpen választ arra, hogy miből táplálkozik imént megemlített dinamikusságod. Mondhatnám: a kalokagathia, a szellem és a test harmóniájára való törekvés athéni eszményének egyik pesti megjelenítését tisztelem benned. Egyébként köszönöm a beszélgetést.*

Az interjút készítette: Futala Tibor

Beérkezett: 1994. február 14-én.

Az Information Management & Engineering Ltd (IME) londoni cég terméke a

a világ legelterjedtebb könyvtári szoftvere.

Jellemzői:

- **moduláris felépítés**, a modulok külön is megvehetőek (katalógus, kölcsönzés, gyarapítás, periodika, OPAC, konverziós modul stb.)
- **teljes integráció és Internet** hálózati elérhetőség
- **MS/DOS és UNIX** operációs rendszer alatt működik
- **magyar** űrlapok, üzenetek, rendezés, kézikönyvek
- **többmillió** állományok kezelése
- akár **500** felhasználó egyidejű kiszolgálása
- **kliens-szerver** felépítésből adódó gyors válaszidő
- magyarországi **tanácsadó** szolgálat
- **2500 referenciahely** (ebből már 11 Magyarországon)

Ha további **információt** szeretne, meg akarja nézni a TINLIB-et vagy ki akarja próbálni saját gépén, keresse a magyar **Vevőszolgálatot**:

MTA SZTAKI Informatikai Szolgáltatások Osztálya
1111. Budapest, Lágymányosi utca 11.
Tel.: 269-8284, 166-5644/424 Fax: 269-8288